

Ders 7

LESSON 7

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Günah Dünyaya Nasıl Girdi

HOW SIN ENTERED THE WORLD

Yaratılış 3

Dinleyici dostlarımız, size **esenlik** olsun. Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi, Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak için bugün tekrar sizler ile bir arada olabildiğimiz için mutluyuz.

Geçen iki dersimizde, Tanrı'nın ilk iki insanı nasıl yarattığını öğrendik. Kutsal Yazılar şöyle der: "*Tanrı insanı Kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. Onları erkek ve dişi olarak yarattı.*" (Yaratılış 1:27) Tanrı erkeğin ve kadının canına Tanrı'yı tanımaya muktedir bir ruh ve O'nu sevme gücüne sahip bir yürek yerleştirdi. Tanrı aynı zamanda onlara Kendisine itaat edip etmeyeceklerini seçebilmeleri için özgür bir irade emanet etti. Tanrı'nın insanı aynı zamanda yeryüzünde hazırlamış olduğu Aden adlı güzel bir bahçeye, Cennet Bahçesi'ne yerleştirdiğini gördük. Tanrı ilk erkek Adem'e ve ilk kadın Havva'ya esenlik ve gerçek refah içinde yaşamak için ihtiyaç duyacakları her şeyi verdi. **Tanrı, insanların O'nu bilmelerini, sevmelerini ve O'na sonsuza kadar tapınmalarını istedi.**

Böylece Tanrı, mükemmel planını uygulayarak, yaratmış olduğu insanın önüne **basit bir deneme** koydu. Tanrı, bahçenin ortasına **iyilik ve kötülüğü bilme ağacını** dikti ve sonra insana, şu sözler ile buyrukta bulundu: "*Bahçede istediğin ağacın meyvesinden yiyebilirsin, ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.*" (Yaratılış 2:16)

Tanrı Adem'i neden bu şekilde denedi? Tanrı, Adem'e yüreğinin durumunu göstermek istedi. Tanrı, Adem'i günah işlemesine neden olmak için denemedi, aksine, amacı onu bereketlemek ve güçlendirmektir. Yaratmış olduğu insanın kusuru yoktu ve günahsızdı, ama bu durum, insanın mükemmel bir sevgiye ya da olgun bir karaktere sahip olduğu anlamına gelmiyordu. Tanrı'nın Adem'in önüne koyduğu denemenin amacı, **Adem'in sevgisini denemektir.** Eğer Adem denemeyi geçerek Tanrı'ya itaat etseydi. Tanrı'yı yürekten sevdiğini kanıtlamış olacaktı. Aynı zamanda eğer Adem denemeyi başarılı olarak geçseydi ve günah işlemeyi reddetmiş olsaydı, bu deneme onu güçlendirmiş olacaktı, çünkü Kutsal Yazılar, "*deneme zamanında gösterilen sabrın dayanma gücü (karakter) yarattığını*" söyler. (Romalılar 5:4)

Bugün, Yaratılış kitabında dördüncü bölüme geldik. Bu bölüm, bize, **günahın dünyaya nasıl girdiğini** gösteren bölümdür. Eğer bu bölümün öğretişini bilirsek, o zaman insan

yüreğinin neden çarpık ve kötü olduğunu, ve dünyanın neden sıkıntı ve acı ile dolu bulunduğunu bilebiliriz.

Başlangıçta Adem ve Havva'nın yetkin bir doyuma ve zevk almaları için gerekli olan her şeye sahip oldukları Cennet Bahçesi'nde bulduklarını daha önce görmüştük. Bu öğrendiklerimiz arasındaki en güzeli, **Rab Tanrı'nın her gün**, günün serinliğinde Adem ve Havva ile yürüyüş yapabilmek için **bahçeyi ziyaret etmesiydi**.

Ama Kutsal Yazılar bize **bahçede aynı zamanda başka birinin daha var** olduğundan söz ederler. Bu kişinin kim olduğunu biliyor musunuz? Bu kişi, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan, **iblisti**. Tanrı, dünyayı ve içindekileri yarattığı zaman, Şeytan olup bitenleri izliyordu. Tanrı, Adem'e, iyilik ile kötülüğü bilme ağacından yememesini buyurduğu zaman, Şeytan dinliyordu. Ve yalnızca izlemek ve dinlemek ile yetinmedi, ama aynı zamanda Tanrı'nın harika işlerini bozmak için **bir plan da kurdu**. Şeytan, Tanrı'nın yarattığı insanın Tanrı'ya itaatsizlik etmesi, günah işlemesi, Tanrı'dan ayrılması ve mahvolması için insanı ayartmayı tasarladı! Tanrı'ya gelince, Tanrı, Şeytan'ın yapmayı planladığı her şeyi biliyordu, ama Adem ve Havva'nın Şeytan'ın planından haberleri yoktu.

Bir gün, Adem ve Havva yasaklanmış ağacın yanında dururlarken, Şeytan bir **yılan** olarak geldi ve onlar ile konuşmaya başladı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: "*RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yilandı. Yılan kadına, 'Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? diye sordu.*" (Yaratılış 3:1)

Burada kısa bir süre için ara verelim. Şeytan neden yılan görünümünde ortaya çıktı? Kutsal Yazılar şu ifade ile bize yanıt verirler: "*RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yilandı.*" Şeytan ayartıcıdır ve bu nedenle kendisini çok bilge biri gibi sundu. Şeytan, Adem ve Havva'nın yanına çok büyük kırmızı bir canavar olarak gelerek şöyle demedi: "Size esenlik olsun, Adem ve Havva. Ben, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ım! Bugün yaşam Rabbi olan Tanrı'ya sırt çevirmeniz ve böylelikle sonsuza kadar mahvolmanız için sizi ayartmak üzere geldim!" Şeytan bu şekilde çalışmadı. O zaman Şeytan, Adem ve Havva'ya nasıl göründü? Güzел ve bilge bir yaratık olarak. Onlar ile bir yılan görünümüne bürünerek konuşmaya karar verdi, çünkü o zaman günah henüz dünyaya girmeden önce, yılan tüm hayvanların en kurnazıydı.

Şeytan hala aynıdır, değişmemiştir. Kurnazdır. Sunması gereken şeyi, iyi bir şeymiş gibi takdim etme alışkanlığını sürdürür. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *Şeytan kendisine ışık meleği süsünü verir.*" (2.Korintliler 11:14) Tanrı, Sözü'nde bizi şu sözler ile uyarır: "*Sahte peygamberlerden sakının. Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.*" (Matta 7:15) **Şeytan bir aldattıcıdır**. Adem ve Havva'ya bilge bir yılan olarak görünmesinin nedeni budur. Aynı zamanda Adem'in kendisi ile konuşmak yerine konuşmak için Havva'yı seçmesi de Hava'yı ayartmanın Adem'i ayartmaktan daha olay olacağını ümit etmiş olmasıdır. Şeytan Tanrı'nın Adem'e Havva'yı yaratmadan önce vermiş olduğu buyruğu biliyordu. Ama yine de aynı zamanda Havva da Tanrı'nın buyruğundan haberdardı. Şeytan'ın zeka derecesi çok yüksektir ve o ne başarmak istediğini çok iyi biliyordu. Şöyle düşündü: Eğer kadını iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemesi için ikna edebilirse, o zaman Adem belki de Tanrı'ya itaatsizlik etme konusunda kadını izleyecekti.

Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şunu yazar: *Yılan kadına, 'Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçlardan hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? diye sordu.*" (Yaratılış 3:1) Şeytan'ın Havva'ya ne dediğini duydunuz mu? Şeytan şöyle dedi: "*Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçlardan hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? Şeytan'ın ne yapmaya*

çalıştığını anlıyor musunuz? Tanrı Sözü'nün kesinliği ile ilgili olarak Havva'nın zihnine **kuşku sokmaya** çalışıyordu. Bu nedenle, “*Tanrı dedi mi? Tanrı gerçekten dedi mi?*” ifadesini kullanarak konuştu. Şeytan hala bu yöntemi kullanır. **Gerçeğin Sözü'ne karşı savaşır**, çünkü Tanrı'nın Sözü'nün onun silahlarını elinden alacak ve yalanlarını ortaya koyacak güce sahip olduğunu bilir. Şeytan, ışığın karanlığı alt ettiği gibi, gerçeğin de yalanları alt ettiğini bilir.

Şimdi Şeytan ve kadın arasında geçen konuşmanın sonunu dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

“*Kadın yılanı, ‘Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz’ diye yanıtladı. ‘Ama Tanrı, ‘Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın, yoksa ölürsünüz’ dedi. Yılan, ‘Kesinlikle ölmezsiniz’ dedi. ‘Çünkü, Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğiniz zaman, gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.’*” (Yaratılış 3:2-5)

Bu, çok hayret vericidir! Tanrı, Adem ve Havva'ya yasak ağacın meyvesinden yedikleri takdirde onlara ne olacağını söylemişti? “*Kesinlikle ölürsünüz!*” Şeytan ne dedi? “*Kesinlikle ölmezsiniz!*” Şeytan bu sözleri ile yalnızca Tanrı'nın Sözü hakkında kuşku uyandırmak ile kalmadı, ama daha da ileri giderek Tanrı'nın Sözü'nü **inkar etti!** Bu konu hakkında sizin düşünceniz nedir? Gerçeği söyleyen kimdi? Tanrı mı, yoksa Şeytan mı? Kutsal yazılar, Tanrı'nın Gerçek Olan olduğunu ve yalan söyleyemeyeceğini bildirirler. Şeytan'a gelince, o gerçeği konuşamaz, “*çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır, çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır.*” (Yuhanna 8:44)

Ama yine de aynı zamanda hatırlamamız gereken, Şeytan'ın yalnızca bir **yalancı** olmadığıdır. O aynı zamanda **aldatıcıdır da**. Kurnazdır, **gerçek olmayanı** alır ve onu **gerçek** olan ile **karıştırır**. Bu özelliğini Adem ve Havva'ya söylediği şu sözlerde görebiliriz: “*Bu ağacın meyvesini yediğiniz zaman gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.*” Şeytan'ın, “*Tanrı gibi olacaksınız*” sözleri bir **yalandı**, çünkü günah işleyen biri Tanrı gibi değil, Şeytan gibidir. Ama Şeytan, “*İyi ve kötüyü bileceksiniz*” dediği zaman, **gerçeği** konuşuyordu, çünkü Adem ve Havva günah işledikten sonra kötünün ne olduğunu öğrendiler. Ama Şeytan onlara bu bilginin yaşamlarına getireceği acılığı söylemedi. Tanrı, “*Ağaçtan yerseniz, kesinlikle öleceksiniz*” dedi. Ama Şeytan, “*Ağaçtan yerseniz, kesinlikle ölmeyeceksiniz*” dedi. Şeytan bir yalancıdır. Bu nedenle, Tanrı, “*Öleceksiniz!*” dediği zaman, Şeytan, “*Ölmeyeceksiniz!*” diyerek Tanrı'nın Sözü'nü inkar etti.

Şimdi Adem ve Havva için **Tanrı'nın Sözü ile Şeytan'ın Sözü arasında seçim yapmanın** zamanı gelmişti. Seçim yapmaları gereken nokta şuydu: Tanrı'nın sözlerine mi yoksa Şeytan'ın sözlerine mi inanacaklardı? Gerçeği mi yoksa yalanı mı kabul edeceklerdi? Işığın Rabbini mi yoksa karanlığın Rabbini mi izleyeceklerdi?

Şimdi hangi seçimi yaptıklarını görmek için okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der: “*Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü, meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.*” (Yaratılış 3:6)

Ne kadar şaşırtıcı bir durum! Tanrı, insanı O'nu tanıyabilmesi, sevebilmesi ve O'na sonsuza kadar itaat edebilmesi için Kendi benzeyişinde yarattı. Ama insan ne yaptı? Tanrı'yı O'nun buyruğuna itaat edecek kadar çok sevdi mi? Hayır! **İnsan sevgi Tanrısına itaatsizlik etmeyi ve Tanrı'nın ve insanın düşmanı olan Şeytan'ı izlemeyi seçti!**

O gün ne kadar da üzücü bir gündü! Atalarımız Adem ve Havva, O'nun yasaklamış olduğu ağacın meyvesinden yiyerek sırtlarını Rab Tanrı'ya çevirdiler. Wolof halkı şöyle der: "Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz!" Tanrı'nın Sözü de aynı şeyi söyler: "*günah, bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi!*" (Romalılar 5:12) Hoşumuza gitse de gitmese de gerçek budur!

"Sıçrayarak giden ceylan tünel kazan bir soy doğurmaz." (Wolof atasözü; İngilizce'deki karşılığı: "Tıpkı babasına benzer"; Türkçe'deki karşılığı: "Hıh demiş babasının burnundan düşmüş.") Sizler, ben ve tüm insanlar Adem'e benzeriz. Doğuştan günahkarlarız ve ölmemiz gerekir, çünkü **Adem'in soyundan geliriz**. Tanrı'nın buyruğuna itaatsizlik eden ilk insan bizim atamızdır ve **biz de aynı ona benzeriz**. Aramızda kim Tanrı'nın her buyruğuna her zaman itaat ettiğini söyleyebilir? Hiç birimiz! O zaman biz Tanrı'nın buyruklarına itaatsizlik eden bu doğamızı nereden miras aldık? Adem'den! **Adem'deki günah**, korkunç bir bulaşıcı hastalık gibi **hepimize yayıldı**. Gerçekten de, "bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz."

Her şeye rağmen tüm ümitler yitirilmemiştir, çünkü Tanrı'nın Sözü aynı zamanda şunu da beyan eder: "*İşte tek bir suçun bütün insanların mahkumiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.*" (Romalılar 5:18) Bu konuya bugün bakamıyoruz, ama önümüzdeki derslerde Tanrı'nın günahkarların Kendisine geri dönebilmeleri için hazırlamış olduğu kurtuluşun doğru yolunu inceleyeceğiz.

Dostlar, *Doğruluk Yolu* programınızı dinlediniz. Bundan sonraki programda, bu önemli bölümde ilerlemeyi planlıyoruz; amacımız, Adem ve Havva'nın doğruluk yolundan ayrılıp kötülük yolunu izledikleri zaman, neler olduğunu göreceğiz. Şu temel gerçeği her hatırlayışınızda Tanrı sizi bereketlesin:

"Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi." (Romalılar 5:12)